

உ
சிவமயம்

யாழ் வட்டுக்கோட்டையை, கந்தரோடையை வாழ்விடமாகவும்,
அவுஸ்திரேலியாவை இறுதிக்கால வதிவிடமாகக் கொண்டவரும்
இளைப்பாறிய அரசாங்க கணக்காளருமாகிய

திரு முருகேசபிள்ளை பத்மநாதன்

அவர்களின் சிவபதப்பேறு குறித்த

நினைவு மலர்

*In Memory of
late Mr Murugesapillai Pathmanathan*

23.08.2010

சமர்ப்பணம்

இறையருளால் எங்கள் குடும்பத் தலைவராய் அமைந்து வழிகாட்டும் கலங்கரை விளக்காய் திகழ்ந்து, அன்பு, பண்பு, கடமை, கண்ணியத்தின் உறைவிடமாய் இருந்து எண்ணிலாச் சேவைகள் பல செய்து இறவாப்புகழ் எய்திய உயர் திரு முருகேசப்பிள்ளை பத்மநாதன் அவர்களின் தூய ஆத்மா இறைவன் திருவடி நிழலில் நிலையான நித்திய ஆத்மசாந்தி பெறவேண்டிய பிரார்த்தித்து அவர்தம் சாருப்பியப் பேற்றினைக் குறித்து நாம் வெளியிடும் "நினைவு அஞ்சலி மலரை" எமது கண்ணீர் நிறைந்த காணிக்கையாக அவர்தம் பொற்பாதங்களில் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!

இங்ஙனம்,

மனைவி, மக்கள், மருமக்கள்

மற்றும் பேரப்பிள்ளைகள்.

7/46, VAHLAND AVENUE
RIVERTON 6148
WESTERN AUSTRALIA

உ
வேழமுகத்து விநாயகனைத்
வாழ்வு மிகுத்து வரும்
வெள்ளைக் கொம்பன் விநாயகனைத் தொழத்
துள்ளியோடும் தொடர்ந்த வினைகளே

யாழ் வட்டுக்கோட்டையை, கந்தரோடையை வாழ்விடமாகவும்,
அவுஸ்திரேலியாவை இறுதிக்கால வதிவிடமாகக் கொண்டவரும்
இளைப்பாறிய அரசாங்க கணக்காளருமாகிய

திரு முருகேசபிள்ளை பத்மநாதன்
அவர்களின் சிவபதப்பேறு குறித்த

நினைவு மலர்

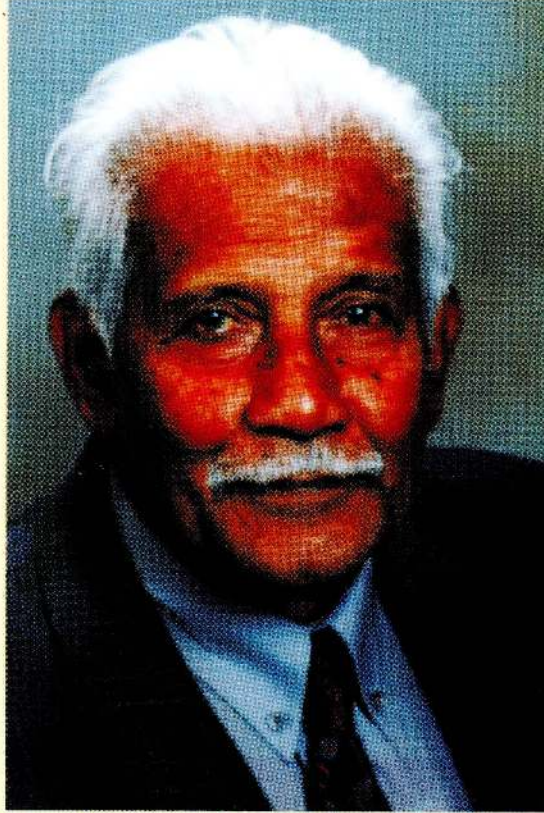
In memory of
late Mr Murugesapillai Pathmanathan

23.08.2010

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும் - திருக்குறள்

மண்ணில்
01.01.1923

அமர் திரு முருகேசுரிள்ளை பத்மநாதன்

திதி வெண்பா

சீரோங்கு விகிர்தி வருடமாடித்திங்கள்
பேரோங்கு மதிவளர் சதுர்த்தி நன்னாள் - பாரோங்கு
பேர்த நகரில் மேன்மகனாம் முருகேசுபிள்ளை பத்மநாதன்
புவியகன்று கருணைசிவன்கழல் சேர்ந்த நாள்

விநாயகர் துதி

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே

தேவாரம்

மண்ணில் நல்லவண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
எண்ணில் நல்லகதிக்கு யாதுமோர் குறைவிலைக்
கண்ணில் நல்லஃதுறுங் கழுமலவளநகர்ப்
பெண்ணில் நல்லாளொடும் பெருந்தகையிருந்ததே.

கூற்றாயினவாறு விலக்ககலீர்

கொடுமை பல செய்தன நானறியேன்
ஏற்றாயடிக்கே இரவும் பகலும்

பிரியாது வணங்குவ எனப்பொழுதும்
தோற்றாதென் வயிற்றி கைம்படியே

குடரோடு துடக்கி முடக்கிடர்
ஆற்றேனடியே னதிகைக் கெடில
வீரட்டனத்துறையம்மானே

பொன்னும் மெய்ப் பொருளும் தருவானை

போகமும் திருவும் புணர்ப்பானை
பின்னை யென் பிழையைப் பொறுப்பானை

பிழையெலாம் தவிரப் பணிப்பானை
இன்ன தன்மையனென் றறியா வொண்ணா

எம்மானை எளிவந்த பிரானை
அன்னம் வைகும் வயல்புழனத் தணி
ஆருரானை மறக்கலு மாமே

நிரைகழ லரவஞ் சிலம்பொலி யலம்பு
 நிமலர் நீறணி திருமேனி
 வரைகெழு மகளோர் பாகமாப் புணர்ந்த
 வடிவின் கொடியணி விடையர்
 கரைகெழு சந்துங் காரகிற் பிளவும்
 அளப்பருங் கணமணி வரன்றிக்
 குரைகடலோத நித்திலங் கொழிக்குங்
 கோண மாமலை அமர்ந்தாரே.

நத்தார்படை ஞானன்பக வேறிந்தனை கவிழ்வாய்
 மத்தம்மத யானையுரி போர்த்த மணவாளன்
 பத்தாகிய தொண்டர்தொழு பாலாவியின் கரைமேல்
 செத்தாரெலும் பணிவான் திருக் கேதீச்சரத்தானே

திருவாசகம்

பால்நினைந் தூட்டுந் தாயினுஞ் சாலப்
 பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
 ஊனினை உருக்கி உள்லொளி பெருக்கி
 உலப்பிலா ஆனந்த மாய
 தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
 செல்வமே சிவபெரு மானே
 யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே

திருவிசைப்பா

ஓளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா வொன்றே
 உணர்வுகூழ் கடந்ததோர் உணர்வே !
 தெளிவளர் பளிங்கின் திரள் மணிக் குன்றே !
 சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே !
 அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கனியே !
 அம்பலம் ஆடரங் காக
 வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
 தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே !

திருப்பல்லாண்டு

சீரும் திருவும் பொலியச் சிவலோக நாயகன் சேவடிக்கீழ்
ஆரும் பெறாத அறிவு பெற்றேன் பெற்றதார பெறுவாருலகில்
ஊரும் உலகும் கழிவுற உளறி உமை மணவாளனுக் காட்
பாரும் விசும்பும் அறிவும் பரிசு நாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பெரிய புராணம்

ஆதியாய் நடுவு மாகி யளவிலா வளவு மாகிச்
சோதியா யுணர்வு மாகித் தோன்றிய பொருளு மாகிப்
பேதியா வேக மாகிப் பெண்ணுமா யாணு மாகிப்
போதியா நிற்குந் தில்லைப் பொது நடம்போற்றி போற்றி.

திருப்புகழ்

திருமகளுலாவும் மிருபுயமுராரி திருமருக நாமப்
பெருமாள்காண்
செகதலமும் வானும் மிகுதி பெறு பாடல் தெரிதரு குமாரப்
பெருமாள்காண்
மருவுமடியார்கள் மனதில்விளையாடு மரகதமயூரப்
பெருமாள்காண்
மணிதரளம் வீசி அணிஅருவி சூழ மருவு கதிர்காமப்
பெருமாள்காண்
அருவரைகள் நீறுபடவசுரர் மாள அமர்பொருத வீரப்
பெருமாள்காண்
அரவுபிறை வாரி விரவுசடைவேணி அமலர் குருநாதப்
பெருமாள்காண்
இருவினையிலாத தருவினைவிடாத இமையவர் குலேசப்
பெருமாள்காண்
இலைகுசிலை வேடர் கொடியினதிபார இருதனவிநோதப்
பெருமாளே

பட்டினத்தடிகள் பாடல்

ஐயிரண்டு திங்களாய் அங்கமெலாம் நொந்து பெற்றும்
பையல்என்ற போதே பரிந்து எடுத்துச் - செய்யஇரு
கைப்புறத்தல் ஏந்திக் கனகமுலை தந்தாளை
எப்பிறப்பில் காண்பேன் இனி

தாயுமானவர் சுவாமிகள் பாடல்

எண்ணரிய பிறவிதனின் மானிடப் பிறவிதா
னியாதினும் மரிதரிது காண்
இப்பிறவி தப்பினா லெப்பிறவி வாய்க்குமோ
ஏதுவரு மோவறி கிலேன்
கண்ணகனிலத்து நானுள்ள பொழு தேயருட்
ககன வட்டத் தினின்று
காலான்றி நின்று மொழியானந்தமுகிலொடு
கலந்து மதயவச முறவே

இராமலிங்க சுவாமிகள் பாடல்

வாழையடி வாழையென வந்திருக் கூட்ட
மரபினில்யா னொருவனன்றோ வகையறியே னிந்த ஏழைபடும்
பாடுனக்குத் திருவுளச் சம்மதமோ இதுதகுமோ இதுமுறையோ
இது தருமந்தானோ மாழைமணிப் பொதுநடஞ்செய் வள்ளல்யா
னுனக்கு மகனலனோ நீயெனக்கு வாய்த்ததந்தை யலையோ
கோழையுல குயிர்த்துயிர மினிப்பொறுக்க மாட்டேன்
கொடுத்தருனின் னருளொளியைக் கொடுத்தருளிப் பொழுதே

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலாது உயிர்கள் வாழ்க
நான் மறை அரங்கனோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

திருவாசகச் சிறப்பு வெண்பா

தொல்லை இரும் பிறவி சூழும் தளைநீக்கி
அல்லலறுத் தானந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறி அளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவாசகம் என்னும் தேன்.

சிவபுராணம்

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தான் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க
ஆகமம் ஆகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க
ஏகன் அனேகன் இறைவன் அடி வாழ்க

வேகம் கெடுத்து ஆண்ட வேந்தன் அடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரம்குவிவார் உண் மகிழும் கோன் கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன்கழல் வெல்க

ஈசன்அடி போற்றி எந்தை அடி போற்றி
தேசன்அடி போற்றி சிவன்சேவடி போற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடி போற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடி போற்றி
சீரார் பெருந்துறைநம் தேவன் அடி போற்றி

ஆராத இன்பம் அருளும்மலை போற்றி
சிவன் அவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன் அருளாலே அவன் தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணம் தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓயஉரைப்பன் யான்

கண்ணுதலான் தன்கருணை கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற்கு எட்டா எழிலார்கழல் இறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறந்து எல்லை இலாதானே நின் பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமாறொன்றறியேன்

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்மிருகம் ஆகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல் அகரர் ஆகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லா அநின்ற இத் தாவர சங்கமத்துள்

எல்லாப் பிறப்பும் பிறத்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யேஉன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
உய்யஎன் உள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயா எனஓங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனே

வெய்யாய் தணியாய் இயமானன் ஆம் விமலா
பொய்யாயின எல்லாம் போய் அகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிகின்ற மெய்ச்கடரே
எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே

ஆக்கம் அளவிறுதி யில்லாய் அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின் தொழும்பின்
நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்றம் மனம் கழிய நின்றமறை போனே

கறந்த பால் கன்னலொடு நெய்கலந்தால் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேன்ஊறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்களோர் ஐந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை

மறைந்திட முடிய மாய இருளை
அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றால் கட்டிப்
புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழுஅழுக்கு மூடி
மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிவை
மலங்கப் புலன்ஐந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய

விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துஉள் உருகும்
நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன் மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்

தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
தேசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாறிக்கும் ஆரியனே
நேச அருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங்கெடப்

பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
ஓராதர் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
நீராய் உருக்கி என் ஆருயிராய் நின்றானே
இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே

அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாம் அல்லையுமாம்
சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
ஈர்த்தென்னை யாட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
கூர்த்த மெய்க்கூனத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்

நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தா மிக்காய் நின்ற
தோற்றச்சுடரொளியாய் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்

மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேஎன் சிந்தனையுள்
ஊற்றான உண்ணா ரமுதே உடையானே
வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
ஆற்றேன் எம்ஐயா அரனே ஓ என்றென்று

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டளிக்க வல்லானே
நள்ளிருளில் நட்பம் பயின்றாடும் நாதனே
தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே

அல்லற்பிறவி அறுப்பானே ஓ வென்று
சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடக்கீழ்
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தினுள்ளார் சிவனடக்கீழ்ப்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

விநாயக கவசம்

காசிப முனிவர் அருளியது

வளர்சிகைப் பாரபரமாய் வயங்குவிநா
யகர்காக்க வாய்த்த சென்னி
யளவுபடா வதிகசவுந் தரதேக
மதோற்கடர்தா மமாந்து காக்க
விளரறநெற் றியையென்றும் விளங்கியகா
சிப/ாகாக்க புரவந் தம்மைத்
தளர்வின்மகே தரர்காக்க தடவிழிகள்
பாலசந் திரனார் காக்க.

கவின் வளரு மதரங்கச முகர் காக்க
தாலங்கணக் கி*டர் காக்க
நவில்சிபுகங் கிரிசைகதர் காக்கநனி
வாக்கைவிநா யகர்தாங் காக்க
வவிர்நகைதுன் முகர்காக்க வள்ளெழிற்
செஞ்செவி பாசபாணி காக்கா
தவிர்தலுறா திளங்கொடிபோல் வளர்மணிநா
சியைச்சிந்தி தார்த்தர் காக்க.
காமரூபு முகந்தன்னைக் குணேசர்நனி
காக்ககளங் கணேசர் காக்க
வாமமுறு மிருதோளும் வயங்குகந்த
பூர்வசர்தா மகிழ்ந்து காக்க
ஏமமுறு மணிமுலைவிக் கினவினா
சன் காக்க விதயந் தன்னைத்
தொமகலுங் கணநாதர் காக்கவகட்
டினைத்துலங்கே ரம்பர் காக்க.

பக்கமிரண் டையுந்தரா தரர்காக்க
பிருட்டத்தைப் பாவ நீக்கும்
விக்கினக ரன்காக்க விளங்கிலிங்கம்
வியாளபூ டணர்தாங் காக்க
தக்ககுய்யந் தன்னைவக் கிரதுண்டர்
காக்கசக னத்தை யல்லல்
உக்ககண பன்காக்க வூருவைமங்
களமூர்த்தி யவந்து காக்க.

தாழ்முழந்தாண் மகாபுத்தி காக்கவிரு
பதமேக தந்தர் காக்க
வாழ்கரங்கிப் பிரப்பிரசா தனர்காக்க

முன்கையை வணங்கு வார்நோய்
 ஆழ்தரச்செய் யாசாபு ரகர்காக்க
 விரல்பதும் வத்தர் காக்க
 கேழ்கிளரு நகங்கள்விநா யகர்காக்க
 கிழக்கிநிற்புத் தீசர் காக்க.

அக்கினியிற் சித்தீசர் காக்கவுமா
 புத்திரர் தென்னாசை காக்க
 மிக்கநிரு தியிற்கணை சுரர்காக்க
 விக்கினவர்த் தனர்மேற் கென்னுந்
 திக்கதனிற் காக்கவா யவிற்கசகன்
 னன்காக்க திகழு தீசி
 தக்கநிதி பன்காக்க வடகிழக்கி
 லீசந்ந தனரே காக்க
 ஏகதந்தர் பகன்முழுதுங் காக்கவிர
 வினுஞ்சந்தி பிரண்டன் மாட்டும்
 ஓகையின்விக் கினகிருது காக்கவிராக்
 கதர்பூத முருவே தாள
 மோகினிபே யிவையாதி யுயிர்த் திறத்தால்
 வருந்துயரு முடிவி லாத
 வேகமுறு பிணிபலவம் விலக்குபுபா
 சாங்குசர்தாம் விரைந்து காக்க
 மதிஞானந் தவந்தான மானமொளி
 புகழ்குலம்வண் ச*ர முற்றும்
 பதிவான தனந்தானி யங்கிரக
 மனைவிமைந்தர் பயினட் பாதிக்
 கதியாவுங் கலந்துசர்வா யதர்காக்க
 காமர்பவுத் திரர்முன் னான
 விதியாருஞ் சுற்றமெலா மயூரேச
 ரெஞ்ஞான்றும் விரும்பிக் காக்க
 வென்றிசீ விதங்கபிலர் காக்ககரி
 யாதியெலாம் விகடர் காக்க
 எற்றிவ்வா றிதுதனைமுக் காலமுமோ
 திடினும்பா லிடையூ றொன்றும்
 ஒன்றுரு முனிவர்கா எறிமின்கள்
 யாரொருவ ரோதி னாலு
 மன்றவாங் கவர்தேகம் பிணியறவச்
 சிரதேக மாகி மன்னும்

விநாயகர் அகவல்

சீதக் களபச் செந்தாமரைப் பூம்
பாதச் சிலம்பு பல்லிசை பாடப்
பொன்னரை ஞாணும் பூந்துகில் ஆடையும்
வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழகு எறிப்பப்
பேழை வயிறும் பெரும் பாரக் கோடும்
வேழ முகமும் விளங்குசிந் தூரமும்
ஐந்து கரமும் அங்குச பாசமும்
நெஞ்சில் குடி கொண்ட நீல மேனியும்
நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியும்
திரண்டமுப் புரிநூல் திகழொளி மார்பும்
சொற்பதங் கடந்த துரிய மெய்ஞ் ஞான
அற்புதம் நின்ற கற்பதக் களிநே
முப்பழம் நுகரும் மூஷிக வாகன
இப்பொழு தென்னை ஆட்கொள வேண்டித்
தாயாய் எனக்குத் தானெழுந் தருளி
மாயாய் பிறவி மயக்கம் அறுத்துத்
திருந்திய முதலைந் தெழுத்தும் தெளிவாய்ப்
பொருந்தவே வந்தென் உளத்தினில் புகுந்து
குருவடி வாகிக் குவலயந் தன்னில்
திருவடி வைத்துத் திறமிது பொருளென
வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்
கோடாயு தத்தால் கொடுவினை களைந்தே
உவட்டா உபதேசம் புகட்டியென் செவியில்
தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையும் காட்டி
ஐம்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயம்
இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளி
கருவிகள் ஒடுங்கும் கருத்தினை அறிவித்து
இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து
தல மொரு நான்கும் தந்தெனக்கு அருளி
மலமொரு மூன்றின் மயக்கம் அறுத்தே
ஒன்பது வாயில் ஒரு மந்திரத்தால்
ஐம்புலக்கதவை அடைப்பதும் காட்டி

ஆறாதாரத்து அங்குச நிலையும்
 பேறா நிறுத்திப் பேச்சரை அறுத்தே
 இடைபிங் கலையின் எழுத்தறி வித்துக்
 கடையில் சுழுமுனைக் கபாலமும் காட்டி
 மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
 நான்றெழு பாம்பின் நாவில் உணர்த்திக்
 குண்டலி அதனில் கூடிய வசபை
 விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
 மூலா தாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்
 காலால் எழுப்பும் கருத்தறி வித்தே
 அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்
 குமுத சகாயன் குணத்தையும் கூறி
 இடைச் சக்கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையையும்
 உடற் சக்கரத்தின் உறுப்பையும் காட்டிச்
 சண்முக தூலமும் சதுர்முக சூக்கமும்
 எண்முக மாக இனிதெனக்கு அருளிப்
 புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
 தெரியட்டு நிலையும் தெரிசனப் படுத்தி
 கருத்தினில் கபால வாயில் காட்டி
 இருத்தி முத்தி இனிதெனக்கருளி
 என்னை அறிவித்து எனக்கருள் செய்து
 முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்து
 வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
 தேக்கியே எந்தன் சிந்தனை தெளிவித்து
 இருள் வெளி இரண்டிற்கு ஒன்றிடம் என்ன
 அருள் தரும் ஆனந்தத்து அழுத்தியென் செவியில்
 எல்லையில்லா ஆனந்தம் அளித்து
 அல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டிச்
 சத்தத்தின் உள்ளே சதாசிவம் காட்டிச்
 சித்தத்தில் உள்ளே சிவலிங்கம் காட்டிச்
 அணுவிற்கு அணுவாய் அப்பாலுக்கு அப்பாலாய்க்
 கணு முற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
 வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
 கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி,
 அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
 நெஞ்சக் கரத்தின் நிலையறி வித்துத்
 தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை ஆண்ட
 வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே.

ஓம் சரவண பவ
கந்தர் கஷ்டி கவசம்

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்வினை போம் துன்பம் போம் நெஞ்சிற்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் - கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையும்கைகூடும் நிமலர்அருள் கந்தர்
சஷ்டிகவசந்தனை

குறள் வெண்பா

அமரர் இடர் தீர அமரம் புரிந்த

குமரனடி நெஞ்சே குறி

நூல்

சஷ்டியை நோக்க சரவண பவனார்
சிஷ்டருக்குதவும் செங்கதிர் வேலோன்
பாதம் இரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணியாட
மையல் நடஞ் செய்யும் மயில் வாகனனார்
கையில் வேலால் எனைக் காக்க வென்று வந்து
வர வர வேலாயுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா எண்திசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
ரவண பவச ரரரர ரரரர
ரிவண பவச ரிரிரி ரிரிரி
விணபவ சரவண வீரா நமோ நம
நிபவ சரவண நிற நிற நிறென
வசர வணப வருக வருக
அசுரர் குடி கெடுத்த ஐயா வருக

என்னை யாளும் இளையோன் கையில்
 பன்னிரண்டாயுதம் பாசாங்குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண்டிலங்க
 விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
 ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
 உய்யொளி செளவும் உயிரையுங் கிலியுங்
 கிலியும் செளவும் கிளரொளி யையும்
 நிலைபெற்றேன் முன் நித்தமும் ஒளிரும்
 சண்முகன் நீயும் தனியொளி ஒவ்வும்
 குண்டலியாஞ் சிவ குகன் தினம் வருக
 ஆறுமுகமும் அணி முடியாறும்
 நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலகு குண்டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மாம்பில்
 பல்பூ ஷணமும் பதக்கமும் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்தின மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மாப்பும்
 செப்பழ குடைய திருவயிறு உந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுடரொளிப் பட்டும்
 நவரத்தினம் பதித்த நற்சீ ராவும்
 இருதொடையழகும் இணை முழந்தாளும்
 திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செககண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுடிகு டிகுகுண டிகுகுண
 ரரரர ரரரர ரரர ரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 ௫௫௫௫ ௫௫௫௫ ௫௫௫௫ ௫௫௫௫
 டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டங்கு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 எந்தனை யாளும் ஏரகச் செல்வ
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந்(து) உதவும்

லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா விநோதன் என்(று)
 உன்திருவடியை உறுதியென்றெண்ணும்
 என் தலை வைத்துன் இணையடி காக்க
 என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதிர்வேல் இரண்டு கண்ணினைக் காக்க
 விதி செவி இரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிகள் இரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்னம் இரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மாம்பை இரத்தின வடிவேல் காக்க
 சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவேல் இருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடரிகள் இரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை அழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்பெண் குறிகளை அயில் வேல் காக்க
 பிட்டம் இரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வடிவேல் காக்க
 பணைத் தொடை இரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிரல் அடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைகள் இரண்டும் கருணை வேல் காக்க
 முன்கை இரண்டும் முரண் வேல் காக்க
 பின்கை இரண்டும் பின்னவ ளிருக்க
 நாவில் சரஸ்வதி நந்துணை யாக
 நாயிக் கமலம் நல்வேல் காக்க

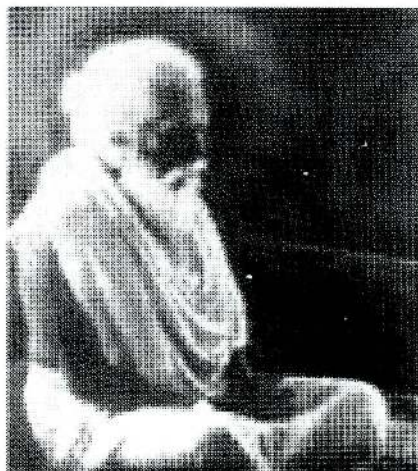
முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழுதும் எனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிருள் தன்னில் அனைய வேல் காக்க
 ஏமத்தில் ஜாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமதம் நீக்கி சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
 தாக்க தாக்க தடையறத் தாக்க
 பார்க்க பார்க்க பாவம் பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல
 வல்ல பூதம் வலாட்டிகப் பேய்கள்
 அல்லல் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழைக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரம்ம ராட்சதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசி காட்டேரி இதுதன்ப சேனையும்
 எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்ப்படும் அண்ணரும்
 கனபுசை கொள்ளும் காளியோடனைவரும்
 விட்டாங்காரமும் மிகு பல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டாளர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந்தோடிட
 ஆனை அடியினில் அரும் பாவைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைகள் என்பும்
 நகமும் மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்
 பாவைகளுடனே பல கலசத்துடன்
 மனையிற புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஓட்டிய பாவையும் ஓட்டிய செருக்கும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஓது மஞ்சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 கால தூதர்கள் எனைக் கண்டால் கலங்கிட

அஞ்சி நடுங்கிட அகன்று புரண்டிட
 வாய்விட் டலற மதிகெட் டோடப்
 படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுனங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி உருட்டு கால்கை முறியக்
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதூங்கிட
 செக்கு செக்கு செதில் செதிலாக
 சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணலதுவாக
 விடுவிடு வேலை வெருண்டது ஓட
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித் தொடர்ந் தோட
 தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விஷங்கள் கடித்துயரங்கள்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதினில் இறங்க
 ஒளிப்பும் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதம் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 சூலை சயம் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரிதி
 பக்கப் பிளவை படர் தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைதாள் சிலந்தி
 பற்குத்து அரணை பரு அரையாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
 நில்லா தோட நீயெனக் கருள்வாய்
 ஈரே மூலகமும் எனக் குறவாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்கா
 மண்ணாள் அரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன்திருநாமம்
 சரவண பவனே சைலொளி பவனே
 திரிபுரபவனே திக ழொளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவம் ஒழிபவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா வதியைக்
 காத்துக் தேவர்கள் கடுஞ் சிறைவிடுத்தாய்

கந்தா குகனே கதிர் வேலவனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இருப்பனை அழித்த, இனிய வேல்முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர் காமத்துறை கதிர்வேல் முருகா
 பழனிப் பதிவாழ் பால குமரா
 ஆவின் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின் மாமலையுறும் செங்கல்வராயா
 சமராபுரி வாழ் சண்முகத்தரசே
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்னாவிருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத் தொடர்ந்திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவசமாக
 ஆடினேன் நாடினேன் ஆவிநன் பூதியை
 நேசமுடன் யான் நெற்றியில் அணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னருளாக
 அன்புடன் இரட்சி அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்த மெத்தாக வேலாயுதனார்
 சித்தி பெற்றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத்துவசம்
 வாழ்க வாழ்க என் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை அடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவன் நீ குரு பொறுப்பது உன்கடன்
 பெற்றவன் குறமகள் பெற்றவளாமே
 பிள்ளையென் நன்பாய்ப் பிரியம் அளித்து
 மைந்தன் என் மீதுன் மனமகிழ்ந்தருளித்
 தஞ்சமென்றடியார் தழைத்திட அருள் செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்

ஆசாரத்துடன் அங்கம் துலக்கி
 நேசமுடன் ஒரு நினைவது வாகிக்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் இதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப்பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத்தாறு உருக்கொண்டு
 ஓதியே ஜெபித்து உகந்து நீறணிய
 அட்டதிக்குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்னர் எண்மர் சேர்ந்தங் கருளுவர்
 மாற்றலார் எல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை அளித்திடும்
 நவமதன் எனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளும் ஈரெட்டாய் வாழ்வார்
 கந்தர்கை வேலான் கவசத்தடியை
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற்காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லாதவரைப் பொடிப் பொடியாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வசத்துரு சங்காரத்தடி
 அறிந்தென துள்ளம் அஷ்டலட்சுமிகளில்
 வீரலட்சுமிக்கு விருந்துணவாகச்
 குரபத்மாவைத் துணித்தகையதனால்
 இருபத்தேழ்வர்க் குவந்த முதளித்த
 குபேரன் பழனிக் குன்றினில் இருக்கும்
 சின்னக்குழந்தை சேவடி போற்றி
 என்னைத் தடுத்தாட் கொள என்றனதுள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவ போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேலே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோரரசே
 மயில் நடமிடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவண பவ ஓம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்

சிவயோகசுவாமிகளின் மகா வாக்கியங்கள்

ஒரு பொல்லைப்பழத்தில்லை
எப்போது முடிந்த காரியம்
நாமறியோம்
முழுதும் உண்மை

There is not even one thing that is wrong.
It was all accomplished long, long ago. —
We do not know.
All is truth.

சிவயோக சுவாமிகளின் அருள்மொழிகள்

உலகத்தை திருத்துவதிலும் நம்மைத் திருத்துவோமாக. துட்டகுணங்களைப் பற்றி விழிப்பாயிருக்க வேண்டும்.

ஒருவனிடமுள்ள பத்து நல்ல குணங்களை விட்டுவிட்டு இரண்டொருகுறைகளை மாத்திரம் எடுத்தப் பேசுதல் எவ்வளவு பேதமை.

தொல்லைகளில் இருந்து நன்மைபிறக்கும் நன்மைக்கும் தொல்லைவரும்.

ஒளவையார் மொழிகளில் எல்லா உண்மைகளும் உபநிடதகாரமும் உள்ளது. அவற்றையே மனிதர் படித்தால் போதும். நோயும் ஒரு வரப்பிரசாதம். நோய் ஏற்படுவதாலே கடவுளை நினைக்கின்றோம்.

எங்கள் செயலாவது ஒன்றுமில்லை. எல்லாம் எப்பவோ முடிந்த காரியம்.

வினைபோகும் வினையோடு வந்த உடல்போகும் எல்லோரோடும் சமாதானமாகவும் சந்தோசமாகவும் இருப்பதே சமயவாழ்வு. அன்பினால் அடிக்க வேண்டும்.

நினைத்தால் தான் காணலாம். நினையாது விட்டால் வராது எது எது வேண்டுமென்று நினைக்கின்றீர்களோ அவற்றை எப்போதாவது அடைந்தே தீருவீர்.

மனம் நல்லா இருந்தால் போதும் அவ்வளவுதான் வாழ்வு உடல் உன் வசிப்பிடம் நீ இறைவனின் வசிப்பிடம். மனிதனின் உடலில் உறையும் ஒரு சீவனே அதனை நடக்கவும் உண்ணவும் தூங்கவும் இயக்குகின்றது. அவ்வாறே உலகின் இயக்கங்கள் யாவும் பரம்பொருள் ஒருவரின் விளையாட்டேயாகும்.

தகுதியற்றவர்களைப் பார்த்து இரங்காதே. அது உனக்கு கேடு விளைக்கும்.

மகான்களின் சகவாசத்தினால் பெறும் அனுபவம் நூல்களை வாசித்து பெறுவதிலும் சாலச் சிறந்தது.

மனிதன் துன்பமுற வேண்டும். துன்பமுறுதலே சிறந்த பரிகாரம்.

ஆன்மீக தாகம் இல்லாதவருடன் உறவாடாதே.

இறைவன் அறிய முடியாதவர்.

அவரின் அரும்பெரும் அடியார்கள் மூலமே அவரை அறியலாம்.

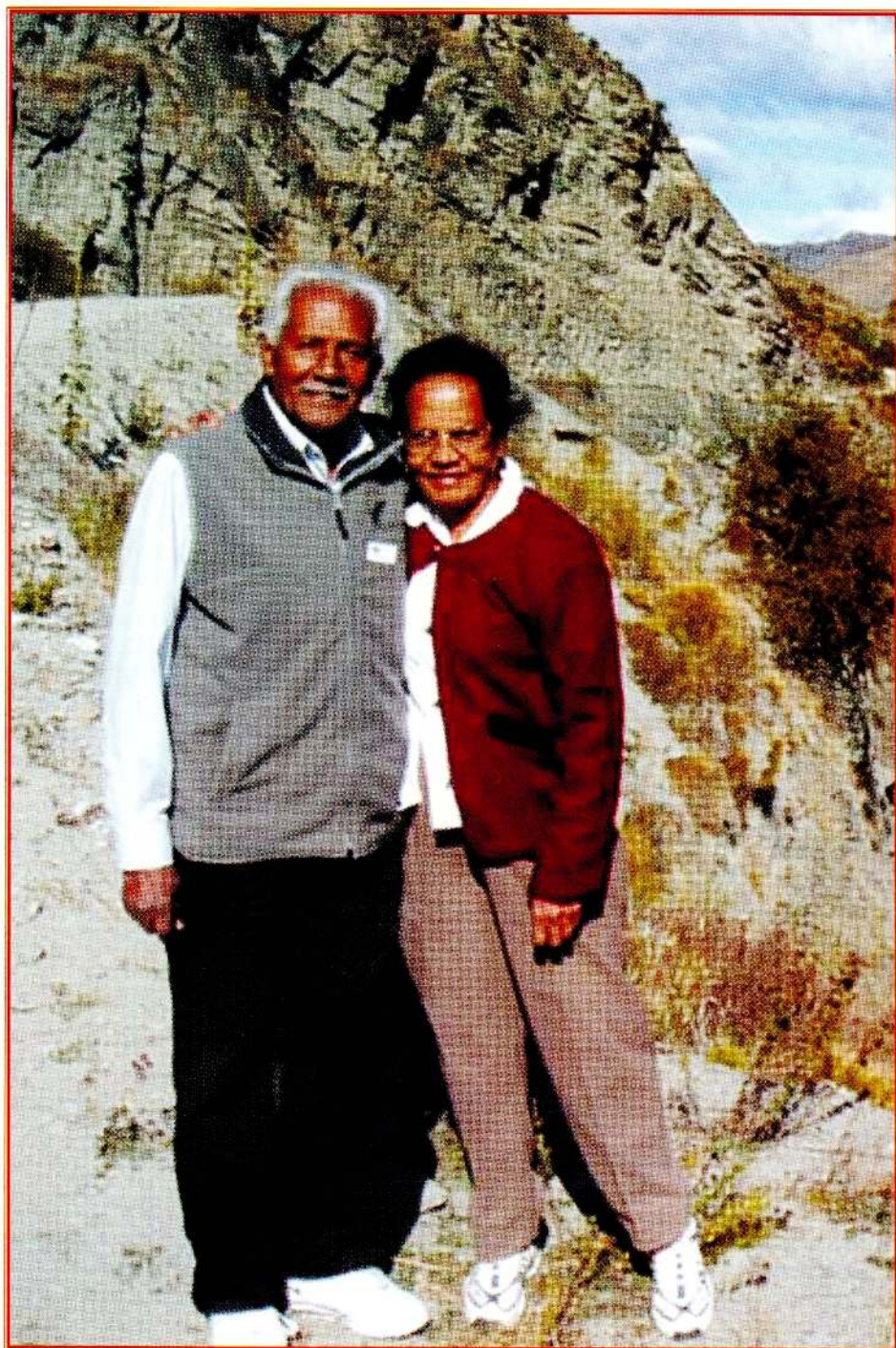
வாழ்வியல் பதிவுகள்

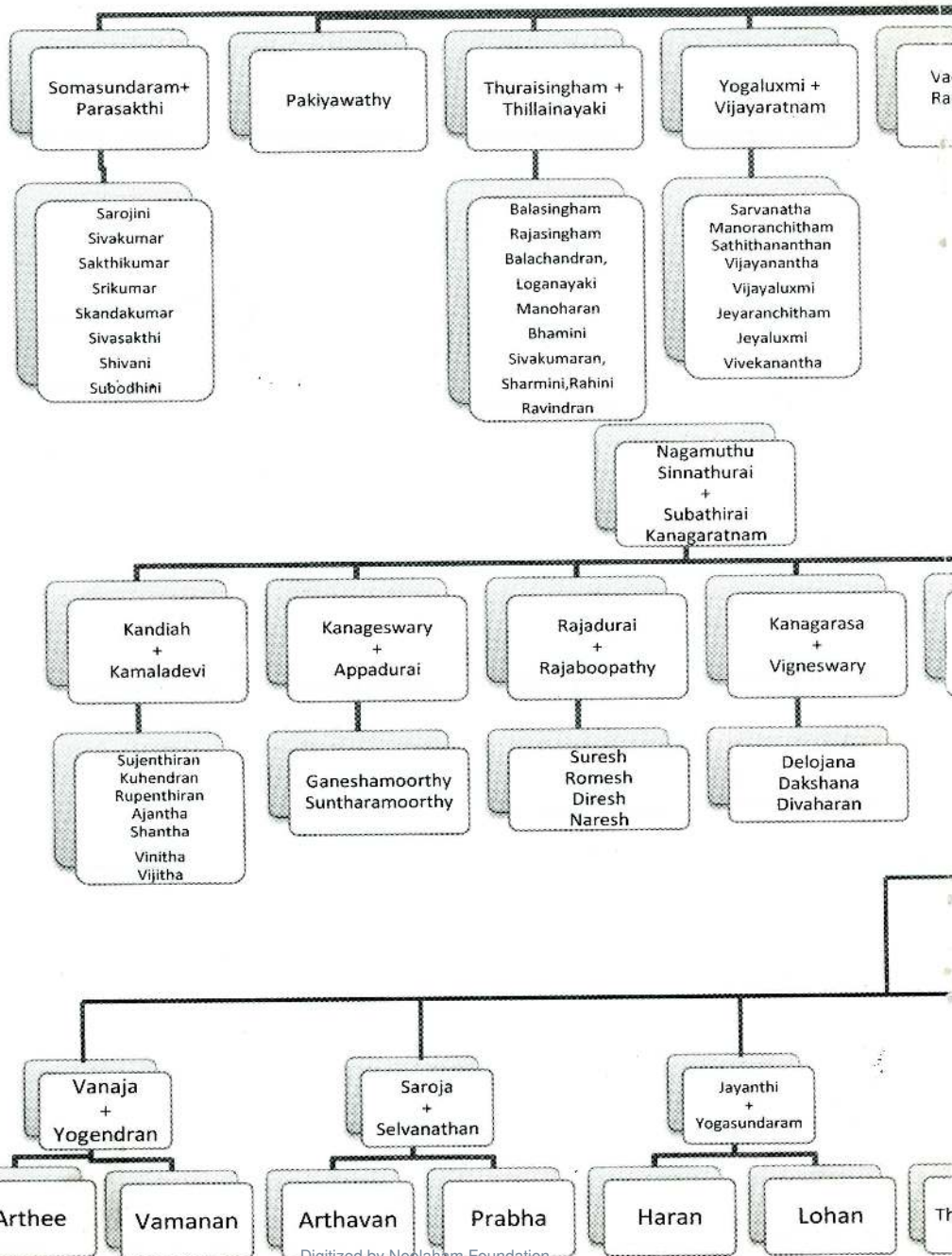
சீர்பெறு	லங்கா	புரியின்	சீவகற்பே
பேர்பெறு	ஈழத்தின்	இனிய	நற்பதியாம்
திட்டமாய்	திகழ்ந்திடு	புத்திஜீவி	பலருதித்த
வட்டுக்	கோட்டை	நற்பதி	தன்னிலே
அன்புடை	முருகேச	பிள்ளை	சேர்ந்திடு
இன்புரு	அமிர்த	லட்சுமி	தம்பதி
மகிழ்ந்திடு	இல்லற	நல்வாழ்வு	பயனாய்
திகழ்திடு	புத்திர	புத்திரி	கூழ்ந்த
குடும்ப	நல்வாழ்வு	குவலய	சிறப்பாய்
படும்நற்	சுகமாய்	சோமசுந்தரம்	பாக்கியவதி
துரைசிங்கம்	யோகலட்சுமி	வடிவழகு	பத்மாவதி
திரைநிறை	குனமுடை	புத்மநாதன்	சரஸ்வதி
ராஜசிங்கம்	சேர்ந்த	சகோதர	வரிசையில்
நேயகுணம்	நிறைந்த	புத்மநாதன்	பரவநிலை
புவிவாழ்வு	சனவரி	முதல்நாள்	புத்தாண்டில்
கவிமலர்	இருபத்தி	மூன்றாம்	ஆண்டிலே
பிறப்பு	என்கின்ற	புனிதம்	பேற்றோகி
கற்பு	நிலையுடைய	குல்வியில்	தேர்ச்சி
யாழ்ப்பான	கல்லூரி	கலாசாலை	கற்றேகி
பிரதம	கணக்காளர்	பதவிதனை	பெற்றேகி
அரசாங்க	தொழிலில்	கடமை	செய்தே
வாகன	சாரதீபீட	நிலையத்தில்	பணியேற்றும்
பாகமாய்	பணிகள்	பலவும்	புரிந்தார்
சின்னதுரை	சுபத்திரை	தம்பதிகள்	பெற்றிட்ட
இன்னமுத	பரமேஸ்வரி	தனையே	கரம்பற்றி
இல்லற	வாழ்வின்	நற்பய	பண்பால்
நல்லற	மக்கட்	பேறுகள்	பெற்றே
வனஜா	சரோஜா	ஜெயந்தி	சாந்தி கீதா
மனநிறை	யொரேமகன்	ஜெகன்	மோகனோடு
பெருமை	நிறைந்த	நல்வாழ்வு	நிலைக்க
அருமை	மருமகர்	அன்பாய்	சேர்ந்த
தங்ககுண	யோகேந்திரன்	செல்வநாதன்	யோகசுந்தரம்
இங்கித	வாசவன்	கிரகாம்	சேர்ந்திட
மருமகள்	அனுசியா	அன்பாய்	அமைந்திட

திருமண	மைத்துனர்	மகிழ்வாய்	அமைந்திட
கந்தையா	ராசதுரை	கனகராசா	சேர்ந்திட
பந்தமாய்	மைத்துணி	கனகேஸ்வரி	லோகேஸ்வரி
அன்புறு	குடும்பத்தே	அழகுறு	பேர்குழாம்
இன்புறு	ஆர்த்தி	வாமனன்	ஆதவன்
நல்லாள்	பிரபா,	லோகன்	துஷாந்தன்
வல்லநல்	ஷாப்னா	ஜோதிகா	அஸ்வினி
தர்சன்	சேர்ந்த	பேர்பேர்த்தி	சேர்ந்திட
இல்லற	நல்வாழ்வு	இனிக்கும்	நிறைவாய்
நல்லற	பெருமைகள்	பலவும்	பற்றேகி
எண்பத்தி	ஒன்பதாம்	ஆண்டில்	பத்மநாதன்
அண்டை	நாடாம்	அவுஸ்ரேலியா	சென்றேகி
இலங்கிடு	இலண்டன்	கனடா	இலங்கை
துலங்கிடு	பலவுர்	சென்றே	மக்களோடு
மகிழ்ந்து	வாழ்ந்த	வாழ்வின்	சிறப்பாய்
இகழ்ந்தே	புவிவாழ்வு	துறக்க	எண்ணிட
இரண்டாயிரத்து	பத்தாம்	ஆண்டின்	ஐலையில்
திரண்டநல்	இறைபதம்	இருபத்தி	நாலாம் தேதி
நிறைந்த	மதிவளர்	சதுர்த்தசி	திதிநாளில்
மறைந்தார்	பத்மநாதன்	அடைக	ஆன்மாசாந்தி

ஆக்கம்: செஞ்சோற் கவிதா சிரோமணி- ஜோதிடபூசணம்
துன்னையூர் சிவசிறீ ராம். தேவலோகேஸ்வரக் குருக்கள் - கொழும்பு

urugesapillai +
Amirthaluxmi

vadivalaku +
Ramanathan

Pathmawathi +
Ganeshan

Pathmanathan

Saraswathy +
Ratnasapapathy

Rajasingham +
Rita

Pakiyawathi
Ratnawathi
Pathmini
Lalitha

Darrel
Warrel

Parameswary

Logeswary
+
Kunarasah

Perinparaj
Puvanaraj
Sivagnanaraj
Yalini
Logendraraj
Sivaarulraj

Shanthi
+
Vazavan

Jehanmohan
+
Anusha

Gheetha
+
Graeme

hushanthan

Shubnah
+
Sanjeevan

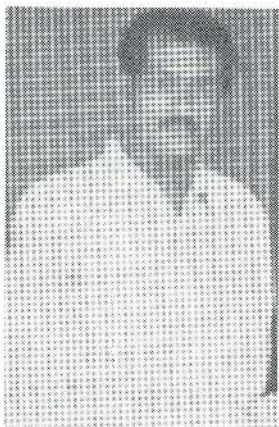
Jothika

Ashwini

Darrshan

A Brief Biography of the Late Mr Murugesapillai Pathmanathan

Mr Murugesapillai Pathmanathan was born in Haputalai, Srilanka, on the 1st of January 1923. He was the 7th child of Late Mr Kanapathipillai Murugesapillai and Late Mrs Amirtha luxmy Murugesapillai who had four sons and five daughters. He spent his early childhood in Vaddukoddai in Jaffna, at their ancestral home which was situated just opposite the Jaffna College.

Mr Pathmanathan recieved his early education at the Jaffna College in Vaddukoddai. He continued his secondary schooling at Saint Benedicts College, Colombo. After completing the London Matriculation he had to surrender his ambition to continue with higher education and was forced to look for employment in order to assist his eldest brother in supporting their family during the bleak years of World War II. After his initial service at the Royal Navy Mr Pathmanathan joined the Ceylon Civil Service and served in various provinces in Sri Lanka as the Head of the Licensing Department and Chief Accountant. He was a conscientious and dedicated officer who won the admiration of his peers and superiors alike.

Mr Pathmanathan married Parameswary, daughter of Mr and Mrs Nagamuthu Sinnadurai of Kantherodai, Jaffna on the 12th June 1954. Together they had five daughters, Vanaja, Saroja, Jayanthi, Shanthi and

Gheetha and one son Jehanmohan. Mr Pathmanathan fulfilled his duties admirably as a loving husband and a devoted father.

In 1981, Mr Pathmanathan retired from the Government Service and continued his career in the private sector until 1989 when he migrated to Australia with his wife and his youngest daughter. They settled in Perth and enjoyed a very busy and active life. Mr Pathmanathan was an active member of the Stock Road and Herald Avenue indoor bowling club and was admired for his strength and tenacity in learning and mastering a new skill at the age of seventy. He was one of the leading skippers in the club and had competed and won many championships. He was very popular amongst other members for his sportsmanship. Mr Pathmanathan was also a keen bridge player and enjoyed an active social life until the end. Mr Pathmanathan played a key role in establishing the Western Australia Tamil Seniors Association where he served as a president for three years.

Mr Pathmanathan led a simple yet inspiring life and had a great capacity to love and show compassion to others. He was a friend to people from all walks of life, young and old. After a brief illness, he passed away peacefully on the 24th July 2010. His unexpected departure has left a great void in the life of his wife, Parameswary, his six children, Vanaja, Saroja, Jayanthi, Shanthi, Jehan Mohan, and Gheetha; Son-in-laws, Yogendran, Selvanathan, Yogasundaram, Vazavan and Graeme; daughter-in-law, Anusha; and grandchildren, Arthee, Vamanan, Arthavan, Prabha, Haran, Dilan, Thushanthan, Shubnah, Jothika, Ashwini and Darrshan.

Our Dear Appah,

There is a saying in Tamil that "even a king will be forced to lead the life of a beggar if he was unfortunate enough to have had five daughters". Yet our Appah, with an average income was able to provide everything that a child could ask for and was able to make all six of us feel very special. It was Ammah's perseverance and Appah's strength, patience and tireless support amongst considerable hardship that Appah and Ammah endured that brought us to where we are in life today.

You sacrificed your own comfort yet never complained. Amongst our busy lives, we have not been able to spend as much time with you as we may have wished for and we wish that we could turn the clock back to be near you to enjoy a little more of your kind and compassionate face with that heart warming smile. Appah, you are life's true gentleman. We will miss you.

Children

An Appreciation from the Wife

It is with a heavy heart that I say good bye to my beloved husband. You have been a tower of strength through the ups and downs in life that we shared together. You stood beside me and gave me the courage to accomplish so many things. You were a true companion who would listen, encourage and guide me but now without you I feel lost and helpless not knowing how to proceed in life. May your soul rest in peace.

Loving Memories from Son in Law

The passing away of our dearest father in law is a great loss for our family and friends, leaving a vacuum difficult to fill. He was a unifying fatherly figure for us all providing moral support and timely advice at all times, despite his geographic distance.

It is always a pleasure to read his many letters and birthday cards. His contribution towards the care of his grandchildren cannot be expressed in words. He sacrificed his own comforts for the sake of his grandchildren sending Ammah from continent to continent, even if he was unable to accompany her. He was delighted with the accomplishments of his children and grandchildren, and has seen the fruits of his burden.

He was a man of principle who led a simple life. He is an example to others. He always wanted to stay on his own feet without any inconvenience to others, no doubt he achieved this. Golden words I will always remember are 'learn to live within your means and be happy.'

His charming face with a well clipped moustache and a friendly smile on his face brightened up any room he would walk into. We will always cherish fond memories of Appah and they will remain in our heart as a driving force.

May his soul rest in peace

"Vaiyathul Valvangu valpavan vanuraiyum theivathul vaikapadum"

From

Mr Yogendran

Fond Memories of our Ammup

Ammapa, or Ammup as we affectionately knew him has been an inspirational figure in our lives. Despite the distance from London to Perth we would always maintain contact with each other, as Ammup was always eager to hear about our academic and sporting achievements and discuss recent events especially Dockers games. As well as never forgetting to send a birthday card on time Ammup recently started to use skype which made it easier to see his heart-warming smile which we were previously only able to hear over the phone. The upside of this distance was that when we did get to see Ammup, these occasions were made even more precious and memorable. From our early years where we were fortunate enough to be cared for by Ammup and Ammum while our parents were at work, to the holidays spent in Australia and their visits to England, these memories will be cherished by us for the rest of our lives.

Ammup will always be remembered as the pleasant, cool-headed man sitting in his armchair, clearly happiest when surrounded by family and friends. Ammup could never be described as old, given how he and Ammum always seemed to be busy with something, whether it be bowling or playing bridge. Perhaps it is that which makes his passing difficult to comprehend, the knowledge that he is no longer a phone call away. It is upsetting that Ammup did not get to see us all together bustling around the house before he passed away but I find comfort in the fact that the memory of him will be celebrated and held dear by those he leaves behind.

Ammup was one of life's true gentlemen and we are blessed to have had him in our lives. Although he is no longer with us he leaves behind his family in whom he has

taught many of these values and through whom we can see ammu smiling back at us. We love you ammu.

From loving grandchildren,
Arthee & Vamanan Yogendran
(London, England)

.....

In Memory of our Ammu

One of the things we noticed in writing about Ammu is that it is difficult to write about him, perhaps because he was a man that managed to convey so much whilst saying very little. Our first memories of Ammu are from our early trips to Perth, where he and Ammu took great care of us and made sure we had a lot of fun at their place (something that has never changed to this day). Be it playing Rummik with us to make sure we weren't bored, coming all the way across the country to be with us during the times of our Arangetrams, or simply watching a bit of the AFL or cricket, he always had time for us, and never made us feel that we were two generations apart in age. As we have become a bit older, it has become quite apparent that the kindness and love that Ammu showed towards all of those around him is not something that you see in most people. When combined with his gentle nature and positive outlook on life, we know for sure that he will be missed by a lot of people for many years to come.

From loving grandchildren,
Arthavan & Prabha Selvanathan
(Brisbane, Australia)

.....

Memories of our Loving Grandpa

I first met grandpa when I was 8 years old. While some grandchildren can feel disconnected from their grandparents, grandpa bridged the two generation gap beautifully. He had an uncanny ability to understand and engage people from all walks of life. Although I spent 3 weeks with him in Australia, it felt all too short. We met again when he celebrated his 80th birthday in Sri Lanka. We travelled across India, visiting various temples and points of interest along the way. Grandpa continually displayed energy and life that belied his age.

Before he became ill, I most recently saw grandpa in Edmonton, Canada when he and grandma visited us a couple years ago. He cared about all his children and grandchildren, visiting everywhere that one resided, no matter how far or difficult the travel would be for him. He never missed a birthday, graduation, or milestone, which is quite a feat, considering the number of grandchildren he had.

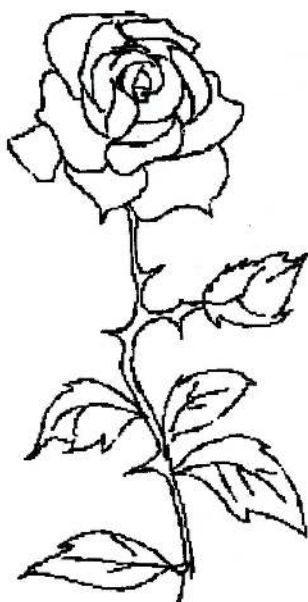
Grandpa represented the epitome of compassion. At the hospital, even after two heart attacks and countless other problems, he still found ways to exhibit his kindness. Whenever someone new came to the hospital, he would inquire first about how they were doing and how their life was going. He would ensure that everyone around him had enough to eat and drink, and that they were comfortable. Even while under considerable pain and with his ominous prognosis he showed concern for the well-being of others.

All of us here have been blessed to have been touched by such a kind-hearted person. We should all be proud of the simple, yet inspiring, life that my grandpa led. He will live on through our memories.

From loving grandsons,

Haran & Lohan Yogasundaram

(Edmonton, Canada)

Fond Memories of my Grandp

On behalf of my precious Amma- Shantha, Appa, myself, Sanjeevan and Shubnah, I wish to convey few thoughts.

Death often weighs heavier on us by its weight on others and pains us by their pain almost as much as by our own, and sometimes even more. Ammup was a great person who had an outstanding personality. He was wise, organized, very patient, always kind and gentle. He is the biggest strength of Ammum.

He was a very busy person for his age- involved in many activities, had a routine like writing his diary everyday and sending cards for all his children and grand children's birthdays. He is very easy to handle and so understanding.

I am blessed to be born as his first grandson; I spent my first days and first steps with Ammup back in Jaffna. There were days when my sister decorates Ammup with jewellery making him a bride and as a loving grandfather he always sat smiling enjoying all of those. All such beautiful memories are countless, priceless and precious.

Ammup was a strong willed and self determined person that he decided to walk into the embrace of God. What we can learn from you is enormous Ammup, we all can never make terms with the loss of your physical presence. But we know you will want us to move forward despite this aching heart, emptiness and sadness.

We are so proud of you Ammup, the earth has lost one great man but through the quietly whispering winds I'm sure you are there looking down at us and smiling warmly wishing us well as always.

He, who has gone, so we but cherish his memory, abides with us, more potent, nay, more present than the living man
- Antoine de Saint

You are in our hearts always Ammup and we love you.

From loving grandchildren,
Thushanthan and Shubnah
(Australia & UK)

Loving Memories of my Grandpa

Some say God sends angels to touch our lives in different ways, to guide and enthuse us; we believe that our grandfather was one of those angels. He shone a guiding light on the lives of those who crossed his path and we believe he will continue to do so, from heaven above.

The geographical distance between my grandfather and us has resulted in my sister and I being unable to spend as much time as we would have liked with him; however in the few but priceless moments we spent together, he brought joy, level headedness and tranquillity into my life. His memory will continue to galvanize, motivate and encourage us all for years to come.

The memories of him which my sister and I will always hold dear to our hearts, were the times we would play board games with him, one in particular that we enjoyed, was Rummakin. My grandparents, my sister and I would sit around the dining table and play for hours. Our eagerness to beat him would make us demand rematch after rematch and tirelessly he would grant our wishes, playing hour after hour. His endless patience and adoring nature are qualities which we will strive to replicate in my own personality.

Another example of his compassionate personality, was whilst we stayed with him, during holidays to Perth, grandpa would always wait up for us, no matter how late the hour of our arrival, with a heart warming smile and open arms to greet us.

Our father and grandfather share many qualities, a love for the beauty in the simplicity of life, a way of speaking directly to the heart, without uttering a single word and a heart with room to love all, regardless. The love between my dad and his father was very apparent and although they lived apart, grandpa remained his inspiration, even to this day. Grandpa may not be with us in flesh and blood, but his spirit remains strong within all of us and he will continue to live on in the hearts of his descendants

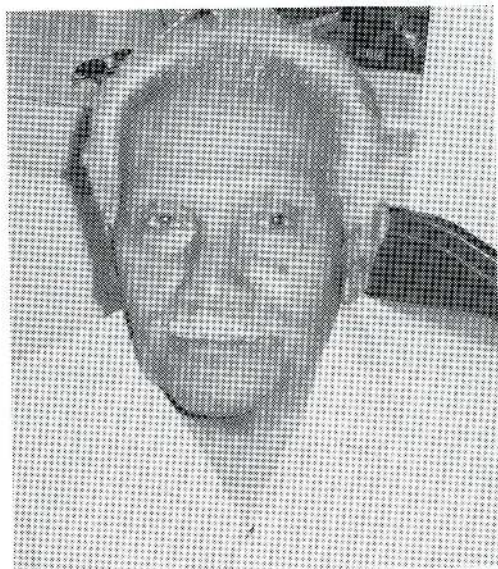
Our father has shared so many memories with my grandfather, and these include precious moments spent in Jaffna, playing cricket, walking along endless green fields, laughing and joking as well as vacations spent in Sri Lanka. These memories are ones that my father will cherish forever, but sometimes memories are not enough, and he has come to realize that 'memories are golden well maybe that is true. I never wanted memories, I only wanted you. In life I loved you dearly; In death I love you still. In my heart you hold a place no one could ever fill.'

All who knew my grandfather will remember his calm, yet amiable aura and his sparkling brown eyes which radiated youth and energy. But it is not only these things which I will remember, his caring, understanding and trustworthy personality continues to survive through his wife, children and grandchildren. Being related to such an incredible man is an honour and a blessing. We will always love you grandpa. May your soul rest in peace.

From loving granddaughters,
Jothika and Ashwini Jehanmohan
(UK)

My Loving Grandpa

When I was first requested by my mum to write up a speech for my Grandpa's funeral, I was extremely opposed to the idea. How can any number of words or pages do a human life justice, let alone a life that was lived with insurmountable integrity and compassion for others, as was my Grandpa. The words I could have chosen to say simply would not have quantified the

whole lifetime of loving memories I have for my Grandpa, as each encounter with him was truly a blessing. He was a man who never said more than he needed to, and neither will I. He had no hate for anyone, so it is with full confidence that I say that he loved each and every one of you here today, and I am sure he is smiling down from a better place. In my struggle to hold my words, I will share only my first ever memory I have of wonderful, kind and benevolent grandfather.

When I was 5, during my 2 week school holidays I was sent over to my grandparent's house during the day. Other than gaining weight off my grandma's cake icing, it was decided I would learn how to ride a bicycle over the 14 day period. This was a task initially assigned to Grandma. For 13 days she endured my constant falls and constant crying. The shiny new bicycle was quickly turning into a dangerous

weapon, causing countless cuts and bruises. Finally on the last day of the holidays, instead of teaching me to ride, grandma decided to prepare lunch while grandpa took over the teaching role. I see it as no coincidence that on the one day he chose to teach his grandson how to ride a bike, he succeeded immediately. Although the bike had caused so much pain, and it seemed suicidal to get back on it, with my Grandpa firmly clutching the handlebars, it felt like the safest place in the world.

It is with a heavy heart that I say goodbye to you my Grandpa. You have taught me so many skills in life I will cherish, and when people ask me how I learnt it, I won't hesitate for a second to tell them it was you. There is an old saying that only the good die young. You've proven that one wrong Grandpa. I love you and always will until my last breath.

From loving grandson,
Darrshan (Perth, Australia)

My Loving Brother

My brother, myself and family grew up during World War 2 when everything was really hard, especially when there was only one breadwinner to support the family of ten.

My Brother Seeni Anna whenever at home will read interesting stories to me and to my elder sister to pass the hard times.

When my brother reached London Matriculation he was forced to look for a job so that he could also help support the family of ten. He was successful in finding a job in the Ceylon Navy during the War days.

He and my eldest brother continued to support us whilst they lived in Colombo. When the War was over my brother Seeni Anna joined the Ceylon Civil Service and was established. He was transferred to Jaffna Kacheri where travelled daily to Jaffna Town by bus to work. As time went on a marriage proposal was proposed to my brother to a beautiful, intelligent young lady. The marriage took place and thereafter they had six children, five daughters and one son. Today the children themselves have grown and have their own families. I am proud to say they are all doing well.

I remember whilst I was working in the Cement Factory I had a problem with a jealous man who was constantly trying to upset me and bully me. I could not bare this situation, so I decided to tell my brother about the situation. Having listened to me very carefully, he said to me that we should both go and see that man. We did go and my brother told this nasty man in strong words that he should not interfere with me at work. After this, that nasty man

changed his attitude to me. Such was my dearest brother, who was always prepared to protect and support me. Just the day before he was admitted to the hospital, he rang me and left a message in the answer phone, wanting to talk to me. I rang back and had a good chat. I wish I had lived near him, so that we could have had a wonderful time. However, it was not to be and I miss my dearest brother. Goodbye my dearest brother.

From
Rajasingham

Fond Memories from a Brother in Law

Mr Murugesapillai Pathmanathan affectionately called Pat by friends and relations was a simple unassuming person. He had a calm and comforting face with a winning smile. He loved all and hated none. These good qualities earned him lot of great friend where ever he went.

Pat and myself both being Government Officers had to work in different parts of the Island and at one time both happened to work in Trincomale. Pat was helpful to us in many ways. Fishing trips and boat trips to Mutur are still freshly in my mind. We had a very enjoyable time in Trincomale. Gheetha was just a baby at that time and I often go to see her. My sister and Pat always had a good understanding of the future of their children. When the children grew up and started schooling they did not want to change schooling and disturb their education of the children. My sister stayed with the children and educated them at Skandavarothaya College, which is just opposite to our family home in Kantharodai, Jaffna. Pat got stations from where he could come home for the weekends and this arrangement worked well. Parents gave all the support and encouragement to the children and they in turn studied hard and did extremely well in the examinations that brought fame and name to the parents and to the school.

All the children are doing well in life and we are all proud of them. Pat had a small ailment and entered hospital and was on the road to recovery. Sister and children were counting the days to take him back home. But God had his own mysterious plan. Suddenly his health deteriorated and he passed away peacefully on the morning of the 24th July 2010.

Pat lived a purpose full and meaning full life. Pat whom I proudly called my Brother-In-Law is no more with us, but he will always be in our heart. May he rest in peace. Aum Shanthi!

From S. Rajadurai

An Appreciation by a Nephew

AN APPRECIATION.....On the 24th of July 2010, my dear Mama Pathmanathan departed this world having more than admirably fulfilled all his obligations by his loving wife, handsome son and five beautiful and accomplished daughters. The peaceful manner of his demise was an emphatic endorsement of the exemplary nature of his life, as it came swiftly and without pain : the kind of exits the Almighty reserves only for those whom he loves .He represented everything that I respected and admired in my own father, (Mama's eldest brother) and following Appa's demise in April 1989 ,(mama had migrated to Perth only the month before) Uncle Pathmanathan, who bore a striking resemblance to my Dad with his winsome smile and gentle ways, filled that void in the next two decades.

When I became Chairman of Sri Lanka's oldest business establishment, George Steuarts, in April 2000, his beautiful note of congratulations, reflected the kind of joy that my own father would have had, if he had been alive to share it. When I retired in March 2008 and decide to live in Haputale, Mama was happy again, because I was going back to his place of birth. God brought me here with a purpose. The opportunities that I have to contribute to the upliftment of the lives of the underprivileged in Haputale which was once home to my dear father, paternal uncles, aunts and grandparents, is only a modest way of saying THANK YOU to a previous generation that left behind a tradition of impeccable integrity and excellent values that took me to the very top of Sri Lanka's private sector. Mama, I will miss your annual note of affection and New Year greetings, penned in that all familiar handwriting! Your family was fortunate in a husband, father, and friend as you and will certainly miss you.

MAY YOU REST IN ETERNAL PEACE.

Your ever loving nephew,
Skanda

Message from Cousin

Pathmanathan was the seventh child of the late Murugessapillai and Amirthalakshmy of Vaddukoddai. He passed away at the age of 87, on July 24, 2010 after a brief illness at Freemantle Hospital. There were nine children – four boys and five girls in the family. Their ancestral house was neighbouring Jaffna College, separated by the College Lane and all the children had their entire education there. It was the house of our grandmother Ponnammah Somasunderam and she was a highly respected person in the community. My mother was the youngest of her three daughters and Periammah was our favourite aunt.

My own association with Periammah's family was after my parents moved from Malaysia a few months before the outbreak of World War II. However, my close association with that family was during the time I lived with them for two and half years for my Collegiate Tertiary Education. I was close to him during our bachelor days; but after we started our own families and our work took us to different places, we had to stay satisfied with writing letters.

As acknowledged by Rajasingham (Baba) Pathmanathan's youngest brother who read the eulogy at this funeral, Pathmanathan gave up his ambition for higher education and joined Ceylon Government Service to supplement his eldest brother's (Somasunderam) financial assistance to support a large family during this bleak years of World War II. He continued his service at different Provincial Secretariats and in 1954 he married the attractive, young, vivacious, versatile Parameswari from Kanderodai. They had six wonderful children – five girls and a boy who grew up with the parents in different parts of the country where the father was posted, until finally he had to leave them behind at Parmeswari's home at Kanderodai for their education at Skandavarodaya College. That was indeed a great sacrifice on his part to rough out at boarding houses far from the comforts of his own home. In hind sight that was well worth all his sacrifice since the children acquitted themselves so creditably that they have earned high recognition in their respective professional fields in UK, Canada, and Australia.

Mr.Jeganathan

Message from an In Law

I first met Pat when I officiated at Gheetha and Graeme's wedding on the 6th June 2003 at their house in Rossmoyne. As a marriage celebrant and father of Graeme it was here that I first met Pat.

A quiet man, but never the less a person who spoke strongly on the issues he believed in. I certainly enjoyed the many conversations I had with him over the years, be it political or just what may have taken our mutual fancy in the state or the local papers.

With his wife Para, Pat was busy with various activities at the Herald Avenue Senior Citizens Centre where he made lot of friends.

His passing away came as a shock for I had only visited Pat a few days before at Fremantle hospital for a talk and he looked so well. May his soul rest in peace!

From Stuart W Clarke

From the Tamil Seniors Association in Western Australia

On behalf of the Tamil Seniors of Western Australia, I wish to place on record our appreciation of the life of the Late Mr Murugesapillai Pathmanathan, who had done a great service to our Association.

The late Mr Pathmanathan was born on the 1st of January 1923, and passed away on the 24th of July 2010. He led a full and filling life, as a student, a public servant in Sri Lanka, as a parent to six children, and as a loving grand father.

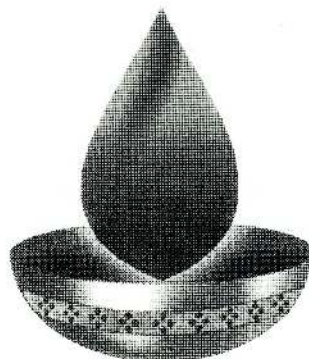
Mr Pathmanathan had his education at Jaffna College, and thereafter joined the public service of Sri Lanka. He worked mainly in District Administration, within the Northern and Eastern Provinces of Sri Lanka. At one stage in his career he was given in charge of regulatory functions, which involved work within the court of Law. He performed his duties and functions efficiently, and was commended by the senior officers within the districts. His family and their development was his prime care in his life. He had six children, whom he gave the best of education, and they have excelled in academics, and in the professions.

After his retirement, Mr Pathmanathan worked closely with in the seniors of the community. He was President of the Tamil Seniors of Western Australia on two occasions. During this period when he was President of the Tamil Seniors, he

successfully conducted the Bharathi celebrations, with the encouragement of young Tamils, to understand the literary heritage of the Tamil community. Mr Pathmanathan also worked with the seniors at the Herald Avenue Senior Citizens Centre. At this centre too he was a very popular figure, as he took part in many activities, including bowling, and playing bridge.

Above all, the late Mr Pathmanathan was a fine gentleman, who was well mannered, and conducted himself, with grace, dignity, and poise. His memory will therefore always remain with us, as a model senior. May his soul rest in peace.

**A Devadas,
President of the Tamil Seniors of Western Australia.**

Message from the Bowling Club

Pat joined Herald Ave Senior Citizens Club when he and Para moved to Vahland Willetton.

Pat was a very keen indoor carpet bowler and was one of our leading skippers, he also competed in association championships and all ways enjoyed his game. Pat will be remembered as a gentleman, and was very respected by everyone at Herald Ave.

Ron Bowley

Bowls Captain

Herald Ave Senior Citizens Club

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்தவர்

அன்பும் பண்பும் நிறைந்த அரர் மு. பத்மநாதன் அவர்களது மரணச் செய்தி கேட்டு அதிர்ச்சியடைந்தேன். இலங்கையில் மன்னார் கச்சேரி அலுவலகத்தில் நான் வேலை செய்தபோது அமரர் மு. பத்மநாதன் அவர்களை சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. பிரதமலிக-
ிதராக்க கடைமையாற்றிய இவர் என்னுடைய அன்புக்கு உரிய ஒரு கடமைவீரராக இருந்தவர். அது மட்டுமன்றி வேலைசெய்யும் மற்றைய உத்தியோகத்தினருடனும், பொது மக்களுடனும் மிகவும் அன்பாகப் பழகி தனது கடமைகளைச் செவ்வனே செய்து எல்லோருடைய அன்புக்கும், மரியாதைக்கும் உரிய ஒரு பெரிய மனிதராக மதிக்கப் பெற்றவர் மனித நேயமும் கடமைஉணர்வும் கொண்ட இவர் மனிதருள் ஒரு மாணிக்கமாவார். இவ்வாறான நல்ல மனிதரது மறைவு மனதைவிட்டு நீங்காத துயராமாகும். எனினும் இயற்கையின் நியதியை நாம் வெல்லமுடியாது. எனவே அன்னாரது குடும்பத்தினருக்கு எமது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்து வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்பட்ட நல்ல மனிதர் அமரர் பத்மநாதன் அவர்களது ஆன்மா எல்லாம் வல்ல பரம்பெருமானது பாதார விந்தங்களில் சென்று சாந்தி பெறவேண்டும் எனப் பிரார்த்தனை செய்து கொள்கிறோம்.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!

உ.திருநாவுக்கரசு
லண்டன்

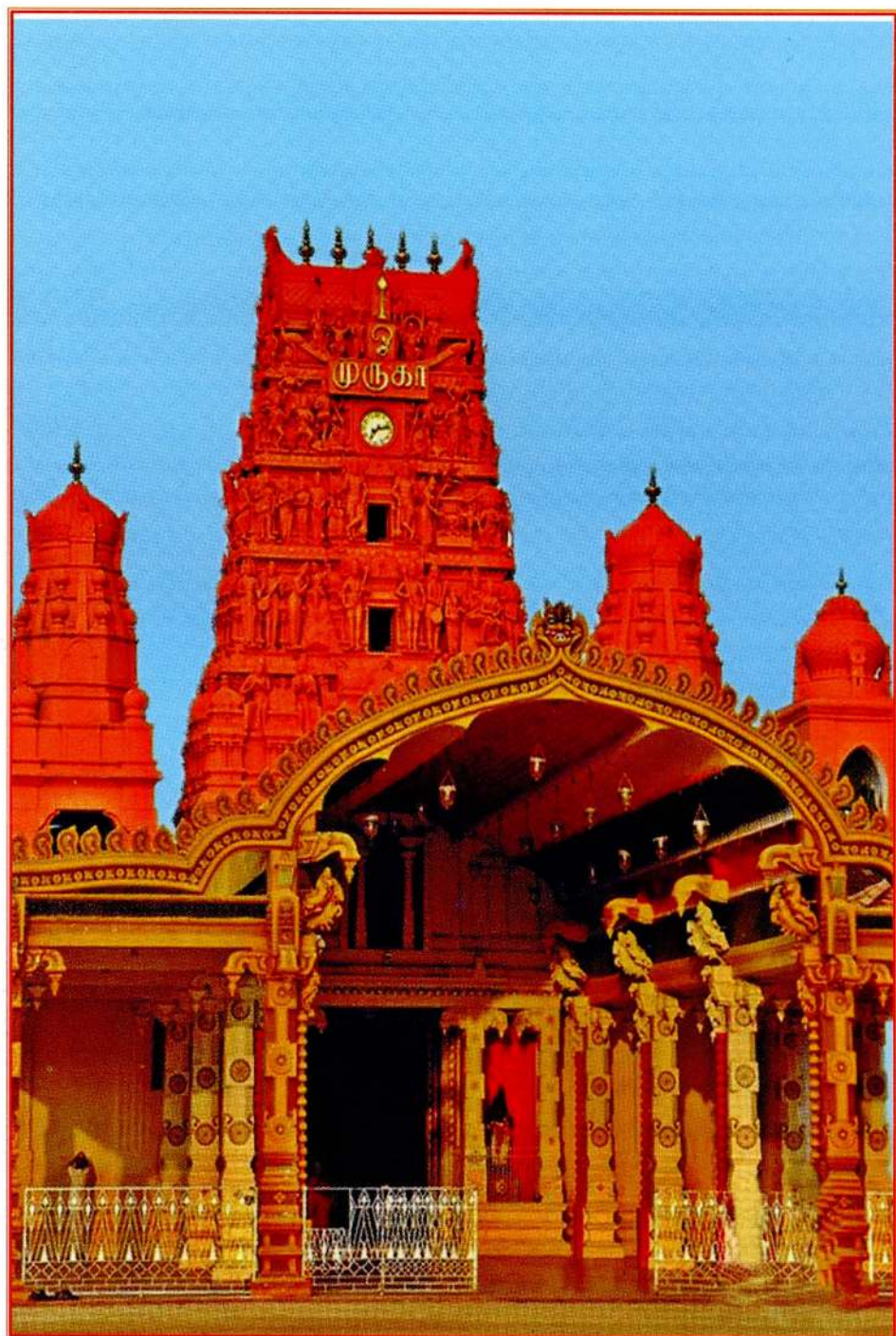

Thank You

Through this difficult period, we have experienced immense generosity and support from all our friends and relatives. You have joined us in the final farewell to our dearly beloved. Your presence at the ceremonies, the messages of condolence, flowers, food and support over the last few weeks, have been greatly appreciated and have given great comfort to all of us.

Many Thanks

Mrs Pathmanathan and Family

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ, அது நன்றாகவே நடந்தது
எது நடக்கிறதோ, அது நன்றாகவே நடக்கிறது.

ஹரே கிருஷ்ணா! ஹரே ராமா!

எது நடக்க இருக்கிறதோ,
அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.

உன்னுடையது எதை இழந்தாய்?

எதற்காக நீ அழுகிறாய்?

எதை நீ கொண்டுவந்தாய், அதை நீ இழப்பதற்கு?

எதை நீ படைத்திருந்தாய் அது வினாவதற்கு?

எதை நீ எடுத்துக்கொண்டாயோ,

அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.

எதை கொடுத்தாயோ,

அது இங்கிருந்தே கொடுக்கப்பட்டது.

எது இன்று உன்னுடையதோ

அது நானே மற்றொருவருடையதாகிறது.

மற்றொருவன் அது வேறொருவருடையதாகும்.

“இதுவே உலக நியதியும்,
எனது படைப்பின் சாரம்சமாகும்”

- பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் -

